

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3057/2022. (II. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.739/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Ferenczy Attila ügyvéd) útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Kfv.IV.37.739/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntéssel zárult eljárás közvetlen előzménye egy korábban folyamatban volt, szintén a Kúria által felülvizsgálati eljárásban hozott ítélettel lezárult, szerződés érvénytelensége tárgyában indult per (a továbbiakban: alapper); illetve az abban született döntésen alapuló ingatlan-tulajdonjog törlés, és az alapper felperesei tulajdonjogának az érintett ingatlan-tulajdoni hányad tekintetében történő bejegyzése volt.
- [3] 2.1. Az alapperben érintett tulajdoni hányad korábban az indítványozó – az alapperben alperesi pozícióban lévő – élettársa tulajdonában volt. A per folyamatban léte alatt az életközösség megszakadása okán az indítványozó és volt élettársa a közös vagyon megosztásáról döntöttek. Ennek során az alapperben érintett ingatlan-tulajdoni hányad tulajdonjoga tekintetében akként rendelkeztek, hogy a (perindítás tényének ingatlan-nyilvántartásban történő feljegyzésével terhelt) ingatlan az indítványozó tulajdonába kerüljön; ezt az indítványozó az említett tény ismeretében – előadása szerint amiatt, mert bízott volt élettársa pernyertességében – elfogadta. Az alapperbeli elsőfokú ítéletet a volt élettárs számára kedvező tartalommal megváltoztató, és a keresetet elutasító jogerős döntéssel szemben a felperesek kérelmére felülvizsgálatra került sor, amelyben a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet más alpereseket érintően megváltoztatta, egyebekben pedig – azaz a jelen ügyben érintett tulajdoni hányad tekintetében – helybenhagyta. Ennek következtében az indítványozó volt élettársa tulajdonjogát keletkeztető szerződés tekintetében az elsőfokú bíróság által eredetileg megállapított érvénytelenség immár véglegesen megállapításra került. A döntésnek megfelelően a Kúria végzésben megkereste az illetékes elsőfokú hatóságot, hogy a korábban az indítványozó volt élettársa tulajdonában lévő tulajdoni hányadra az alapper felpereseinek tulajdonjogát jegyezze be az ingatlannyilvántartásba.
- [4] 2.2. Az elsőfokú hatóság a hiánypótlási felhívások teljesítését követően a tulajdonjogokat bejegyezte, az ingatlannyilvántartásba a felülvizsgálati eljárás alatt feljegyzett bírósági felülvizsgálati kérelem tényét törölte. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította. Megállapította, hogy a Kúria megkeresése teljesítésének, a tulajdonjog bejegyzésének – miután a Kúria az ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonos születési adatait felhívásra pótolta – nincs akadálya, de eljárási szabályt sértett az elsőfokú hatóság azzal, hogy az elsőfokú határozatot valamennyi tulajdonostársnak nem kézbesítette. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság a Kúria megkeresésének megfelelően rendelkezett a tulajdonjogok bejegyzéséről. A határozattal szemben az indítványozó újból fellebbezéssel élt. A másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a Kúria megkeresése és a csatolt ítélet alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a bejegyzés iránti kérelem az indítványozó tulajdoni hányadára vonatkozik. Az indítványozó személyi adatai a megelőző eljárásban elrendelt hiánypótlás során már az elsőfokú hatóság rendelkezésre álltak ezért a hatályos

jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő megkeresésben foglaltaknak eleget kellett tennie, annak tartalmát nem bírálhatta felül, mivel a hivatal regisztráló, nyilvántartó hatóság.

- [5] 2.3. Az indítványozó a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint az alapperben hozott kúriai ítélet alapján csak az annak rendelkező részében szereplő alperes, vagyis az ő volt élettársának a tulajdonjoga lett volna törölhető, amely ítéleti rendelkezés a földhivatali eljárásban nem volt végrehajtható, tekintettel arra, hogy az ott megjelölt személynek a tárgyi ingatlanon – a rá időközben történt tulajdonjog-átruházás következtében – nincs bejegyzett tulajdonjoga. Mivel a földhivatali eljárásban (már) nem a volt élettársa, hanem az ő tulajdonjoga került törlésre, ezért az alapper felperesei javára történt tulajdonjog-bejegyzés nem a Kúria alapperben hozott felülvizsgálati ítéletén alapul; abban a perben ugyanis ő nem vett részt, az ítélet nem tartalmazott rá vonatkozó rendelkezést, vagyis a megkeresés valótlan tényeket tartalmazott. Erre alapította azt az álláspontját, hogy az eljáró hatóság megsértette az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) számos rendelkezését, amikor a megkeresést nem utasította el. Az alperesi hatóság az ellenkérelmében előadta, hogy az Inytv. 30. § (1) bekezdése alapján nem vizsgálhatta felül a felülvizsgálati bíróság eljárását, csak azt a jogot jegyezhet be, amit a megkeresés tartalmazott. A megkeresés alkalmas volt bejegyzése, abból egyértelműen kiderült, hogy melyik tulajdonrész terhére kinek a tulajdonjogát kell bejegyezni; a regisztratív hatáskörű hatóság ezen túlmenően a bíróság megkeresését nem jogosult felülbírálni.
- [6] Az elsőfokú bíróság az indítványozó keresetét elutasította. A bíróság megállapítása szerint egyértelmű volt, hogy a megkeresésben ugyanazon tulajdoni hányadról volt szó, amelyre az indítványozó tulajdonjoga volt az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetve, az alapper során a tulajdonos személyében beállt változás okán. Emiatt a bíróság szerint nem volt jelentősége annak, hogy a volt élettárs tulajdonjoga a bejegyzés teljesítésekor már nem szerepelt az ingatlan-nyilvántartásban, ahogyan annak sem, hogy a megkeresés és az ítélet a tulajdonos személye tekintetében eltér egymástól, mivel a jogszabályi feltételeknek megfelelő bírósági megkeresést a regisztratív hatáskörű hatóságnak be kell jegyeznie. Az ügy érdemében a hatóság vizsgálatot nem végezhetett, így azt sem vizsgálhatta, hogy az indítványozó az alapperben részt vett-e és a felülvizsgálati ítélet rá vonatkozóan miért nem tartalmaz rendelkezést. A bíróság álláspontja szerint a bejegyzés tartalma a megkeresés és az ítélet egybevetésével megállapítható volt, ezért nyilvánvaló érvénytelenség nem állt fenn, az indítványozó személyi adatai pedig hiánypótlás keretében beszerzésre kerültek, ezért sem volt jelentősége annak, hogy a felülvizsgálati ítélet tartalmazta-e az indítványozó nevét és egyéb adatait. Mindezekre tekintettel utasította el a bíróság az indítványozónak az Inytv. egyes rendelkezései [Inytv. 26. § (8) bekezdés, 32. § (1) bekezdés, 49. § (1) bekezdés, 51. § (1) bekezdés] sérelmére, valamint a Kúria Joggyakorlat Elemző Csoportjának véleményére alapított kérelmét.
- [7] 2.4. Az ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a jelen eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panaszban támadott döntésében az ítéletet hatályában fenntartotta.
- [8] Az indítványozónak a felülvizsgálati eljárásban lényegében a korábbiakkal azonos tartalommal előadott érvelései kapcsán rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság az ügy elbírálásához szükséges mértékben az irányadó tényállást feltárta és abból a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetésre jutott. Ezen felül hangsúlyozta, hogy mivel az ügy tárgya ingatlan-nyilvántartási határozat törvényességének felülvizsgálata volt, ezért az eljárásban kizárólag az Inytv. előírásainak megtartását lehetett vizsgálni; annak tárgya semmilyen módon nem lehet a Kúria alapperben hozott ítélete, vagy az annak alapjául szolgáló korábbi bírósági eljárás(ok). Az újabb felülvizsgálati eljárás során a Kúria kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a megkeresés alkalmas volt-e a bejegyzésre. Ezzel összefüggésben áttekintette, hogy az Inytv. előírásai alapján az eljáró hatóság milyen esetben tagadhatja meg egy bírósági megkeresés teljesítését, és az ügy sajátosságai alapján azt a következtetést vonta le, hogy a hatóság éppen akkor járt volna el jogszabálysértően, ha – az indítványozó érvelésének megfelelően – nyilvánvaló érvénytelenség okán megtagadja a megkeresésében foglaltak végrehajtását. Külön kiemelte, hogy „jelen felülvizsgálati eljárás tárgya az elsőfokú ítélet jogszerűsége, márpedig az ítélet azt is helyesen rögzítette, hogy a földhivatal regisztratív szerv, amely az Inytv. alapján jár el. Egységes a Kúria gyakorlata annak megítélésében, hogy ha a megkeresésnek nincs az Inytv. 32. §-a és 34. § (1) bekezdése alapján megállapítható tartalmi hiányossága, az ingatlanügyi hatóság köteles az adatot, tényt átvezetni, jogot bejegyezni, a bíróság döntésének érdemi helytállóságát nem vizsgálhatja. Amennyiben utóbb valamely körülmény folytán az alapul szolgáló jogerős ítélet mégis hatályon kívül helyezésre kerülne, akkor a jogkövetkezmény

egy törlési eljárásban vonható le. (Kfv.37.207/2014/4., Kfv.VI.37.136/2017/11.)” Ezen megállapítás lényegét a Kúria a döntés elvi tartalmaként is rögzítette. Megállapította továbbá azt is, hogy az alperesi hatóság az indítványozó által szintén megsértettként megjelölt polgári perrendtartási szabályokat nem sérthette meg tekintettel arra, hogy a hatósági eljárásban a közigazgatási eljárás szabályai az irányadóak.

- [9] 3. Az indítványozó a Kúria fenti döntésével szemben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, kérve azzal összefüggésben az elsőfokú bírói döntés, illetve a hatósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is.
- [10] Indítványában és annak kiegészítésében a tulajdonhoz való joga sérelmével összefüggésben – lényegében megismételve a korábbi eljárásokban már ismertetett és a hatóságok és a bíróságok által elbírált érveit – előadta, hogy amennyiben „a bíróság az ítélettől eltérő megkereső végzést hozhat és azt a közigazgatási hatóság köteles végrehajtani, akkor a tulajdonos részvétele, jogorvoslati lehetősége nélküli eljárásban rendelkezhet, és ezáltal vonhat el tulajdonjogot”, akkor álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített joga sérül. Az alapperben hozott – (mások mellett) a volt élettársa, mint alperes szerződése érvénytelensége tárgyában született – felülvizsgálati ítéletből, valamint a megkereső végzésből idézve sérelmezte, hogy a két bírósági döntésben tulajdonosként eltérő személyek kerültek megjelölésre; valamint kifejtette, hogy álláspontja szerint nem felelt meg a valóságnak a megkereső végzésben foglalt azon kitétel, mely szerint az ő tulajdonában az érintett ingatlan-tulajdoni hányad az alapper kimenetelétől függő hatállyal lett volna. Ezt a megállapítását arra alapította, hogy az alapperben hozott (a volt élettársra nézve kedvező tartalmú) jogerős ítéletnek megfelelően az ingatlan tekintetében az ingatlan-nyilvántartásban korábban rögzített perfeljegyzés az eljáró bíróság megkeresése alapján törlésre került. Ezt a körülményt az indítványozó olyanként értékelte, mint ami alapján az a tény, hogy a jogerős döntéssel szemben az alapper felperesei által kezdeményezett felülvizsgálati eljárásra tekintettel az ingatlanra a Kúria kérelmére – mintegy 15 napon belül – a felülvizsgálati eljárás megindítása is feljegyzésre került „az én bejegyzett tulajdonjogomra, perben állásom nélkül nem lehetett hatással”. Mindezekre tekintettel az indítványozó álláspontja szerint a megkeresés jogellenes volt, mert az valójában nem az ítéleten alapult, és mert az ingatlan-nyilvántartásból és az okiratokból levezethetően, valótlan tényeket tartalmazott. Ezen felül az indítványozó az indítványa „[a] bejegyzés által megsértett jogszabályhelyek” címet viselő részben ismételtelen részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint az Inytv. (és a polgári perrendtartás) egyes szabályai az általa támadott jogértelmezések és hatósági, illetve bírósági döntések következtében miért és mennyiben sérültek. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a támadott döntések eredményeképpen sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített joga.
- [11] 4. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ezekkel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [12] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés) a)–f) pontok] eleget tesz.
- [13] Az indítványozó jogi képviselője útján az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben terjesztette elő.
- [14] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt formai követelményeknek megfelel. Megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §); valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XIII. cikk (1) bekezdés]. Az indítvány a támadott végzés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést is tartalmaz; valamint kifejezett kérelmet fogalmaz meg a Kúria támadott döntése (és azzal összefüggésben az elsőfokú bíróság és a korábban eljáró hatóságok döntése) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [15] 4.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29. § és a 31. § szerinti feltételeket.
- [16] Az Abtv. 27. § (1)–(2) bekezdéseiben foglalt egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló per felperese, nyilvánvalóan érintettnek tekintendő.

- [17] Az indítványozónak nem áll rendelkezésére további jogorvoslati lehetőség, ezért a panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában és az Ügyrend 32. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt követelményeknek eleget tesz.
- [18] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Kúria felülvizsgálati döntésével (érdemi döntés) szemben terjesztette elő, kérve a korábbi bírósági és hatósági döntések megsemmisítését is. Az Abv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint alkotmányjogi panasz az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben terjeszthető elő. A támadott döntés ezen törvényi feltételnek megfelel.
- [19] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [20] Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy amint arra az indítványozó is hivatkozott, részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van a szóban forgó alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát, védelmi körét érintően. Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [21] A második – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [22] Az indítványozó – a megelőző eljárásokhoz hasonlóan – alapvetően az alkotmányjogi panaszban is azt kifogásolja, hogy az alappert véglegesen lezáró korábbi kúriai döntést követően az ingatlanügyi hatóságnak megküldött megkeresés a tulajdonjog bejegyzésével összefüggésben az ő tulajdonában lévő tulajdoni hányadot jelölte meg. A megkeresés nem az alapul szolgáló ítéletben szereplő másik személyt (a volt élettársat) tartalmazta tulajdonosként; pedig szerinte a megkeresés csak így felelt volna meg tartalmilag az alapjául szolgáló ítéletnek (azonban mivel időközben már ő szerepelt az ingatlannyilvántartásban tulajdonosként, a hatóság ilyen tartalmú megkeresésnek sem tehetett volna eleget). Ezzel szemben a Kúria megkeresése (az érintett tulajdoni hányad tekintetében az alapper folyamatban léte alatt történt tulajdonosváltásnak, vagyis a valós jogi helyzetnek megfelelően) már őt jelölte meg, mint tulajdonost; így az alapperben pernyertes felperesek tulajdonoskénti bejegyzése a per tárgyát képező ingatlan vonatkozásában ennek megfelelően történt meg.
- [23] Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a fenti indítványozói érveléssel kapcsolatban a támadott döntésében már a Kúria is állást foglalt; az Inyvtv. indítványozó által hivatkozott rendelkezéseinek sérelme (azok hiánya) tárgyában tett megállapításait pedig részletesen megindokolta. Kifejtette, hogy az indítványozó a bejegyző határozattal szemben hivatkozott arra a tényre, hogy *i)* a korábbi bírósági eljárás ideje alatt a per tárgyát képező ingatlan-tulajdoni rész tulajdonjogát (tudatában annak, hogy azzal összefüggésben per van folyamatban) a volt élettársától megszerezte; *ii)* ezt a tényt az ingatlan-nyilvántartás is rögzítette; *iii)* a bírósági eljárásban érintett tulajdoni hányad tekintetében a tulajdoni lapon feltüntetett perfeljegyzés törlése iránt a korábbi per másodfokú bírósága a saját ítéletének megfelelően intézkedett is. Ezzel párhuzamosan azonban a korábbi jogerős ítélettel szemben rendkívüli jogorvoslati eljárásra is sor került (vagyis az eljárás nem zárult le a jogerős ítélettel), amelynek feljegyzése az ingatlan-nyilvántartásban szintén megtörtént.
- [24] Mindezeknek a jogkövetkezménye pedig a Kúria megítélése szerint az, hogy „a bejegyzés jogosultjával szemben jogszerzésre csak a per mikénti kimenetelétől függő hatállyal kerülhet sor. A felperes [az indítványozó] tulajdonjoga törléséről eleve nem lehet szó, mivel a bejegyzés éppen a Kúria ítéleti döntésére figyelemmel nem hatályosult. A [z alapperben született] felülvizsgálati ítélet ezért csak arról rendelkezett, hogy az elővásárlási vevő jogutódait a [... volt élettárs] javára bejegyzett tulajdoni hányadra jegyezzék be, mely tulajdoni hányadon más személy, így a felperes [az indítványozó] javára sem maradhat fenn függő hatállyal bejegyzett tulajdonjog. Tehát nem foghat helyt a felülvizsgálati kérelemnek az ítélet tartalmi hiányosságaira, az ítélet és a megkeresés közötti ellentmondás kapcsán kifejtett érvelése.” (Kúria Kfv.IV.37.739/2018/6., Indokolás [32]) A hiánypótlással kiegészített megkeresésben foglaltakat a Kúria erre tekintettel nem találta jogellenesnek, és rögzítette azt is, hogy a kérelemhez kötöttség elvének szem előtt tartásával eljárni köteles hatóság helytállóan vonta le az a következtetést, hogy a megkeresés tartalma egyértelmű volt (az érintett tulajdoni hányad kétséget kizáróan beazonosítható volt), a hiánypótlást követően pedig a megkeresésben foglaltak teljesítésének egyéb ingatlan-nyilvántartási akadálya nem volt, ezért a hatóság akkor járt volna el jogszabálysértően, ha a megkeresés teljesítését megtagadja. Erre ugyanis az Inyvtv. csak nyilvánvaló érvénytelenség esetén biztosít számára lehetőséget, ami a megkeresés kapcsán a támadott döntésben kifejtetteknek megfelelően nem volt megállapítható. A Kúria mindezekre tekintettel tartotta fenn hatályában az elsőfokú ítéletet.

- [25] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz kapcsán megállapította, hogy az indítványozó az eljáró hatóságoktól és bíróságoktól eltérően ítéli meg azt a kérdést, hogy az irányadó szakjogi előírások alapján a megkeresésben foglalt bejegyzés átvezetésére sor kerülhetett-e. Álláspontja szerint az Inyvtv. szabályai alapján erre nem volt (nem lett volna) törvényes lehetőség. Az indítványozó az általa állított alapjogi sérelmet, vagyis a tulajdonhoz való joga sérelmét kizárólag erre a – a Kúria által a támadott ítéletben elfoglalttól eltérő – (szak)jogi álláspontra alapozta. Ezen indítványozói érvekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy azokra az indítványozó már a hatósági és bírósági eljárások során is hivatkozott, az alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében pedig nem adott elő olyan érvet, amelyet a Kúria a támadott döntésében – az azokra vonatkozó indokolás rögzítése mellett – el ne bírált volna.
- [26] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55], elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. A támadott kúriai döntés mindezekre tekintettel a jelen ügyben feltárható összefüggések alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség hiányában – nem képezhetette érdemi vizsgálat tárgyát.
- [27] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az az Abtv. 29. §-ában írott feltételeknek nem tesz eleget, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/91/2020.

• • •